

вече храна, отколкото тегнѣше сама. Макаръ и нощно животно, тя живо и чевръсто тичаше и презъ деня, и се чувствуваше тъй добре, както и презъ нощта. Спѣше на пресѣкулки, скрита подъ памука. Когато ядѣше, обичаше да издава остъръ писъкъ, какъвто само тя има.

Колкото и да не обичахъ нейната лакомия, тя съ своята палавостъ и мила муцунка ме привличаше повече, отколкото всички други мои звѣрчета.

Азъ седѣхъ около нея цѣли часове и наблюдавахъ, какъ малкото ѣ тѣлце се изтѣгаше на задни крачка и муцунката ѣ сумтѣше усилено и живо.

Земеройки.

Бедната гадинка, тя ядѣше цѣлъ день и цѣла нощъ, и сѣ бѣше гладна!

Моятъ капанъ ми подари на другия день още две земеройки. Когато се приближихъ до тѣхъ, тѣ стоеха една до друга сгърбени и притиснати до стѣната на тенекийната кутия.

Тѣ бѣха съвсемъ малки и изплашено ме гледаха съ своитѣ изпулени очички. Азъ предпазливо ги турихъ въ торбичка и бързо ги отнесохъ у дома,